

Komentár k Oz 11,1.3-4.8e-9

Prvé čítanie je pohľadom Pána Boha do dejín vo vzťahu k Izraelu (11,1-11). Boh sa v reči proroka prihovára Izraelu bohatým slovníkom rodičovskej lásky. Pán je láskavým a starostlivým otcom tohto národa už od východu z Egypta. Izrael sa stáva synom nie preto, že vyšiel z Egypta, ale pretože si ho Boh zamiloval. Východ z Egypta je prejav Božej lásky premietnutej do otcovsko-synovského vzťahu. Priťahovanie povrazmi a lanami je výsledkom emotívnej lásky Boha k Izraelu. Ak sú povrazy súčasťou postroja zvieratá, tak povrazy ľudskosti možno pokladať za eufemizmus postroja na vyjadrenie náklonnosti a blízkosti. Povrazy a laná poukazujú na ľudí, ktorými Boh priťahoval Izrael k sebe. Vnútorňý obrat srdca (hebr. *leb*) však potláča Boží hnev, ktorý vyvolala modloslužba Izraela. Obrat znamená záchranu pre národ, ktorý mohol na pozadí hnevu zaniknúť. Boží hnev je v Biblii často vyjadrením pravdivosti a úprimnosti vo vzťahu k Izraelu a vychádza z lásky ako základného postoja Boha k národu, smerujúcou k spravodlivosti. Božia lútosť a súcit (hebr. plurál *nichumím*) je tu akoby protisilou. Vyjadruje sa vnútorné napätie, rozpoltenosť spôsobená pocitmi aj vôľou pri rozhodovaní medzi spravodlivosťou a láskou Boha. Svätosť Boha však nezničí dielo vyvolenia, ale mu zostane verný aj napriek rozhorčeniu, ktoré konanie Izraela vyvoláva.

Komentár k Ef 3,8-12.14-19

V druhom čítaní svätopisec zdôrazňuje svoju malosť a nehodnosť, aby tak zvýraznil milosť ohlasovateľa Krista a celých ľudských dejín, ktoré majú v Kristovi svoj výkladový kľúč. Svoje poslanie spája s Cirkvou, ktorej úlohou je ohlasovať Božiu múdrosť. Adresátni ohlasovania sú paradoxne kniežatstvá a mocnosti v nebi, čo sú na základe Ef 6,12 zlomyselné kozmické sily. Naznačuje sa tým, že Božia vláda presahuje akúkoľvek viditeľnú i neviditeľnú silu, reálnu či domnelú moc. Zvyšok úryvku je v gréckej súvislej vete (v. 14-19) modlitba s trojičnou schémou nasmerovaná k Bohu Otcovi, od ktorého má úplne všetko svoje bytie a taktiež adoptívne synovstvo majú nielen židia ale aj všetci pohania veriaci v Krista. V modlitbe sa prosí, aby Kristus prebýval skrze vieru v srdciach (gr. *kardiai*) svätých čiže kresťanov, aby boli schopní spoznať bezhraničnosť Kristovej lásky vytýčenú nie tromi bežnými dimenziami priestoru ale až štyrmi kategóriami v dvoch pároch, tzv. merizmoch: šírka a dĺžka / výška a hĺbka). Všetko to sa stáva podnetom k našej väčšej zamilovanosti do Krista.

Komentár k Jn 19,31-37

Evanjelium na slávnosť Božského srdca približuje konanie židov, vojakov a najmä hodnoverné svedectvo svätopisca o rane Kristovho boku (gr. *pleura*), v blízkosti jeho srdca. Židia neznášali verejné vystavovanie odsúdených na križi, podľa Zákona bolo treba sňať telá ešte pred tým, než nastal večer, aby zlodeň nepostihlo Izrael (porov. Dt 21,22; Joz 8,29; 10,26n). Polámanie nôh malo zasa navodiť skorú smrť živým odsúdencom. Prebodnutie boku

Komentár k biblickým čítaniam - Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

Ježiša nebola „rana z milosti“, veď Ježiš bol už mŕtvy, ale vojak sa chcel presvedčiť, či je už skutočne mŕtvy. Následne sa text výlučne zameriava na poslednú z piatich rán Krista. Je ňou prebodnutý bok a výtokom krvi a vody. Autor chcel v texte 19,34 - podobne ako aluzívne pri matke odovzdanej milovanému učeníkovi opisoval zrod Cirkvi (19,26-27) - aj tu symbolicky naznačiť sviatosti krstu a Eucharistie, ako to často interpretovali už cirkevní Otcovia a viacerí teológovia. Niektorí túto chvíľu prirovnávali k stvoreniu Evy z rebra Adama. Prebodnutie boku je výsekom celej udalosti ukrižovania, smrti a vzkriesenia, kde krv a voda prispievajú k zrodu Cirkvi. Svedectvo a význam udalosti podporujú aj dva biblické citáty: „Kosť mu nebude zlomená“ (Ž 34,21) a „Uvidia, koho prebodli“ (Zach 12,10).

Foto: Milan Šnapko

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)